Dosarul nr.4r-4830/25
4-24136092-02-02122025

D E C I Z I E

31 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Bologan Ana
Proca Mihail

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul contravenientului Malic Ion declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-4463/2024 din 24 aprilie 2025.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. Conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04, nr. 377075 din 18.11.2024, Malic Ion a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Codul contravențional, aplicându-i-se sancțiune principală – amendă în mărime de 12 unități convenționale și 3 punte de penalizare.

2. La 20.11.2024, a parvenit contestația lui Malic Ion împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04, nr. 377075 din 18.11.2024, și a deciziei agentului constatator din aceeași dată. Prin contestația înaintată, s-a solicitat admiterea contestației și anularea deciziei agentului constatator ca fiind ilegală.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-4463/2024 din 24 aprilie 2025, a fost respins ca fiind neîntemeiată, Contestația din 20.11.2024, înaintată de Malic Ion împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04, nr. 377075 din 18.11.2024, și a deciziei agentului constatator din aceeași dată. Copia de pe hotărârea în cauză și Procesul-verbal cu privire la contravenție seria DCT04, nr. 377075 din 18.11.2024 (în original) se expediază Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția de monitorizare și documentare a traficului rutier, pentru a pune în executare hotărârea cu privire la contravenție.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, contravenientul Malic Ion a depus recurs prin care solicită casarea integrală a hotărîrii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 24.04.2025, ca fiind ilegală şi neîntemeiată, rejudecată cauza cu adoptarea unei noi hotărîri prin care să fie admisă integral contestaţia înaintată împotriva procesului- verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare din 18.11.2024, cu încetarea procesului contravenţional.

5. În motivarea recursului se menționează că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 24.04.2025, recepționată la 18.11.2025, s-a hotărât respingerea contestației. Astfel, fiind supuse analizei hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 24.04.2025, autorul recursului consideră că aceasta este ilegală şi neîntemeiată, motiv din care urmează a fi anulată integral, rejudecată cauza cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral contestația înaintată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei de sancționare din 18.11.2024, din următoarele considerente. În drept, în conformitate cu prevederile art.466 din Codul contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: d) hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia ori motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărîrii redactate nu corespunde dispozitivului pronunţat după deliberare. În conformitate cu prevederile art.468 alin.(1) din Codul contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin.(l). În speță, hotărârea primei instanţe a fost comunicată recurentului la data de 18.11.2025. Prin urmare, prezentul recurs este declarat în termenul prevăzut de lege. Totodată, autorul recursului menționează că este incident temeiul de recurs prevăzut la art.466 lit. d) Codul contravențional, dat fiind faptul că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Sub acest aspect, tine să menționeze că, motivarea primei instanțe este generică, constând predominant în citări ale normelor legale, fără analiza individualizată a obiecțiilor şi probelor specifice cauzei. În soluţia sa, prima instanță nu explică de ce probele sînt credibile în concret, nici de ce nu au fost necesare probe suplimentare întru dovedirea presupusei vinovății în comiterea contravenției imputate. Conform dispozițiilor art.5 alin.(1) - (2) Codul contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extensivă defavorabilă

şi aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise. În conformitate cu prevederile art.381 alin.(1) - (2) Codul contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod. În speţă, hotărârea atacată contravine prevederilor art.381 alin. (1) şi (2) Codul contravențional, care garantează accesul liber la justiţie şi dreptul la examinarea cauzei în mod echitabil. La caz, instanța de fond a examinat cauza încălcând principiul contradictorialității şi dreptul efectiv la apărare. Prin această conduită, accesul meu la justiție a fost iluzoriu, iar hotărârea devine ilegală. În conformitate cu prevederile art.442 alin.(1) din Codul contravențional, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Norma de mai sus stabilește condițiile de legalitate ale procesului-verbal, care este actul de constatare şi de acuzare principal în materia contravențională. Prin urmare, pentru ca un proces-verbal să fie legal şi întemeiat, el trebuie să îndeplinească două condiții cumulative. Prima, constatările personale ale agentului constatator şi a doua condiție - probele acumulate. în lipsa celei de-a doua condiții - „probele acumulate" procesul-verbal nu poate fi încheiat. în caz contrar, dacă pentru încheierea procesului-verbal nu ar fi obligatoriu probele acumulate, atunci orice persoană ar putea fi acuzată de încălcări contravenționale doar pentru că există pretinsa simplă constatare personală a agentului constatator. Acest fapt nu poate duce decât la încălcarea în mod abuziv a art. 440 alin. (1) Codul contravențional, potrivit cărora, constatarea faptei contravenționale reprezintă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale. Din acest motiv, legea prevede în mod imperativ ca orice proces-verbal să fie bazat pe probe pentru a nu lăsa niciodată impresia că legea este aplicată în mod aleatoriu. Prin urmare, rezultă că agentul constatator este obligat să prezinte probe persoanei în a cărei privință s-a întocmit procesul-verbal, cât şi instanței de judecată, ceea ce în speța de față nu s-a făcut. Mai mult ca atât, partea recurentă ține să sublinieze că, procesul-verbal a fost încheiat cu încălcarea art.442 alin.(1) Codul contravențional, întrucât nu s-a demonstrat existența probelor acumulate care să confirme constatările personale ale agentului constatator, în lipsa acestor probe, actul nu întrunește condițiile legale de valabilitate şi nu poate fundamenta răspunderea contravențională. Prin urmare,

hotărârea instanței de fond, care a menținut un asemenea proces-verbal, este ilegală și se impune casarea acesteia. În conformitate cu prevederile art.375 alin.(3) din Codul contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. Așa fiind, răsturnarea prezumției de nevinovăţie poate fi făcută numai prin probe certe de vinovăție. Dacă după administrarea probelor în instanță, se ajunge la îndoială în privința vinovăției persoanei acuzate şi această îndoială nu este înlăturată se aplică principiul „in dubio pro reo", care prevede că atunci când nu se poate stabili cu certitudine vinovăţia unei persoane pentru săvârșirea unei fapte contravenţionale, persoana nu poate fi trasă la răspundere contravențională. Instanţa de fond a ignorat principiul prezumţiei de nevinovăție şi regula probării vinovăției dincolo de orice dubiu rezonabil, consacrate de art. 375 alin. (3) Codul contravențional. Hotărârea a fost bazată pe simple presupuneri, fără probe certe, fapt ce impune aplicarea principiului „in dubio pro reo" și casarea hotărârii cu încetarea procesului contravențional. În speță, este de reținut şi jurisprudența CEDO, în cauza „Anghel vs. România", hotărâre din 04.10.2007, unde Curtea a reiterat constant că, „prezumția de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenție este o prezumție lipsită de rezonabilitate şi adevăr, punând contravenientul într-o situație dezavantajată", Curtea a constatat că, în cauzele contravenționale, atunci când instanțele interne acordă valoare probatorie absolută procesului-verbal întocmit de agentul constatator şi nu asigură posibilitatea reală a contravenientului de a răsturna această prezumție prin probe proprii, se încalcă art. 6 §1 şi §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează dreptul la un proces echitabil şi prezumția de nevinovăție. În prezenta speţă, instanța de fond a tratat procesul-verbal cu privire la contravenție ca dovadă absolută a vinovăţiei, fără a examina critic fiabilitatea mijlocului tehnic, condițiile de constatare şi lipsa altor probe independente. Prin urmare, instanța de fond a încălcat standardul CEDO stabilit în cauza „Angliei vs. România", tratând procesul-verbal ca o probă incontestabilă, în loc să analizeze în mod real dovezile şi apărările formulate de mine în contestație. Instanța de fond a nesocotit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special cauza Anghel vs. România (hotărârea din 04.10.2007), potrivit căreia prezumția de legalitate a procesului-verbal contravențional este lipsită de rezonabilitate şi de echitate. Prin acordarea unei valori probatorii absolute acestui act, fără administrarea de probe independente şi fără o analiză reală a circumstanțelor, instanța a încălcat dreptul la un proces echitabil şi prezumția de nevinovăție, garantate

de art. 6 din CEDO şi art.375 alin.(3) Codul contravențional. Prin urmare, instanța de recurs minează să intervină pentru a restabili legalitatea şi echitatea procesului contravențional, întrucât hotărârea atacată este afectată de multiple vicii de fond şi de procedură.

6. Conform art.471 alin.(1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Participanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională a fost examinată în lipsa părților, în procedură scrisă.

7. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

8. Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

9. Din materialele dosarului, Colegiul penal reține că conform Procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04, nr. 377075 din 18.11.2024, Malic Ion a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.236, alin.(1) Codul contravențional, aplicându-i-se sancțiune principală – amendă în mărime de 12 unități convenționale și 3 punte de penalizare. La data de 20.11.2024, la Direcția de Monitorizare și Documentare Trafic Rutier a I.N.S.P. a parvenit contestația lui Malic Ion împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04, nr. 377075 din 18.11.2024, și a deciziei agentului constatator din aceeași dată. Prin contestația înaintată, s-a solicitat admiterea contestației și anularea deciziei agentului constatator ca fiind ilegală.

10. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-4463/2024 din 24 aprilie 2025, a fost respins ca fiind neîntemeiată, Contestația din 20.11.2024, înaintată de Malic Ion împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04, nr. 377075 din 18.11.2024, și a deciziei agentului constatator din aceeași dată. Copia de pe hotărârea în cauză și Procesul-verbal cu privire la contravenție seria DCT04, nr. 377075 din 18.11.2024 (în original) se expediază Inspectoratului Național de

Securitate Publică, Direcția de monitorizare și documentare a traficului rutier, pentru a pune în executare hotărârea cu privire la contravenție.

11. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Malic Ion în comiterea încălcării prevederilor art.236 alin.(1) Codul contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului.

12. În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, concluziile agentului constatator, sunt fondate, aferent vinovăției lui Malic Ion în comiterea contravenției prevăzute la art.236 alin.(1) Codul contravențional, de vreme ce agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susţinerea actului de constatare şi propunerii de tragere a persoanei la răspundere contravenţională. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravenţional, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Astfel, vinovăția lui Malic Ion este probată pe deplin, inclusiv prin multitudinea înscrisurilor prezentate de agentul constatator în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, și anume:

- ***Procesul-verbal cu privire la contravenție seria DCT04, nr. 377075 din 18.11.2024.*** Conform acestuia din urmă, rezultă că agentul constatator Mangîr Evgheni a constatat în acțiunile lui Malic Ion elementele componenței de contravenție stipulate la art. 236, alin. (1) Cod contravențional. Procesul-verbal a fost întocmit în prezența persoanei.
- ***Două poze foto din data de 16.10.2024,*** din care se deduce că autovehiculul cu n/î: „*****” a circulat la data comiterii faptei contravenționale – 16.10.2024, ora 16:59, în localitatea Budești, cu viteza de 50 km/h, încălcând limita de viteză admisibilă pe porțiunea de drum dată.
- ***Copia Buletinului de verificare metrologică din 12.12.2023,*** prin care se confirmă valabilitatea sistemului de măsurare a vitezei de mișcare a autovehiculelor cu care a fost măsurată viteza de deplasare a mijlocului de transport de model „*****”, cu n/î: „*****”.
- ***Cazierul contravențional din 25.11.2024,*** din care se deduce că Maic Ion a fost sancționat de mai multe ori pentru conducerea cu încălcarea regulilor de

securitate rutieră, fiind la conducerea mijlocului de transport de model „*****”, cu n/î: „*****”, acumulând în total 21 puncte de penalizare pentru 8 de contravenții.

- ***Schema amplasării organizării circulației rutiere*** pe sectorul de drum M5 Frontiera cu Ucraina-Criva-Bălți-Chișinău-Tiraspol-Frontiera cu Ucraina, Km 274-275, din care se prezintă drept justă conjunctura în care pe porțiunea de drum din localitatea Budești, mun. Chișinău, pe care a circulat mijlocul de transport de model „*****”, cu n/î: „*****”, condus de Malic Ion la data de 16.10.2024, ora 16:59, are amplasat semnul de circulație rutieră de restricție 3.27 „Viteza maximă limitată”.
- ***Copia Procurii nr. 6/3-1968 din 25.10.2024,*** prin care se confirmă faptul că Malic Ion este posesor al autovehiculului de model „*****”, cu n/î: „*****”.
- ***Solicitarea privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției din 18.11.2024,*** în baza căreia însăși Malic Ion a indicat că a condus automobilul de model „*****”, cu n/î: „*****”, la data de 26.10.2024, în loc. Budești, mun. Chișinău.

13. Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc vinovăția lui Malic Ion în săvârșirea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Codul contravențional. Astfel, cumulul materialului probator indică în afara oricărui dubiu rezonabil că, la data de 26.10.2024, ora 16:59, în timp ce se deplasa prin localitatea Budești din municipiul Chișinău, Malic Ion a condus autovehiculul de model „*****”, cu n/î: „*****”, ignorând prevederile pct. 47, subpct. (1), lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, adică depășind limita vitezei de circulație pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/h, limita maxim admisibilă fiind de 30 km/h, reglementată de indicatorul rutier de restricție 3.27 „Viteza maximă limitată”, iar viteza autovehiculului condus – de 50 km/h”.

14. În corespundere cu prevederile pct. 47, subpct. (1), lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009), limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sânt: a) în localități – 50 km/h, pe teritoriile adiacente instituțiilor de învățământ, spitalelor, parcurilor, centrelor istorice ale orașelor – 30 km/h, în zonele rezidențiale și teritoriile adiacente drumului – 20 km/h, iar în zonele pietonale – 5 km/h.

15. Totodată, alegațiile părții recurente nu pot fi reținute privind inexistența faptului contravenției și insuficiența probatoriului în acest sens constituind un mijloc de apărare. Astfel, contravenientul Malic Ion a recunoscut că a circulat cu viteza de 50 km/h pe porțiunea de drum în care viteza de circulație era limitată cu 30 km/h. Dezacordul acestuia față de amplasarea indicatorului de circulație rutieră de către autoritățile publice nu constituie un temei de a nu respecta legea. Prin urmare,

dezacordul persoanei față de procesul-verbal cu privire la contravenție și față de decizia de sancționare emisă de agentul constatator este insuficient pentru anularea actului procesual întocmit.

16. Prima instanţă corect a concluzionat, că faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reuşit să răstoarne prezumţia de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

17. La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

18. Totodată, urmează a fi menționat că recurentul a participat la examinarea cauzei în prima instanță. Prin urmare, urma să depună la prima instanță toate probele de care dispune. Probe noi pot fi admise în instanța de recurs numai în cazul în care a existat imposibilitatea obiectivă de a le prezenta în prima instanță. La caz, nu a existat imposibilitate obiectivă.

19. Colegiul penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate. Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de către contravenientul Malic Ion și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-4463/2024 din 24 aprilie 2025.

20. În conformitate cu prevederile art.473 - art.474 Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul contravenientului Malic Ion și se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-4463/2024 din 24 aprilie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Bologan Ana

judecător Proca Mihail